

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH140046
NAZWA
OBSZARU Bory bagienne i torfowiska Karaska

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH140046	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Bory bagienne i torfowiska Karaska

1.4. Data opracowania 2008-10	1.5. Data aktualizacji 2024-03
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2023-10
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 11 września 2023 r. w spr. soo Bory bagienne i torfowiska Karaska (PLH140046)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

[Powrót](#)

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
21.3619

Szerokość geograficzna
53.2474

2.2. Powierzchnia [ha]:
558.83

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PL12	Mazowieckie
------	-------------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

[Powrót](#)

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
6230			1.43		M	D			
6510			25.7		M	C	C	B	C
7110			146.96		M	B	C	C	C
7120			136.72		M	B	C	B	C
7140			13.97		M	A	C	B	B
91D0			74.88		M	B	C	C	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

--	--	--

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
A	1188	Bombina bombina			p				P	DD	D			
M	1337	Castor fiber			p				P	DD	D			

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N19	19.37
N17	2.3
N07	72.51
N10	5.82
N23	0.0
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar Natura 2000 Bory bagienne i torfowiska Karaska PLH140046 zajmuje powierzchnię 558,83 ha. Położony jest na terenie województwa mazowieckiego, powiatu ostrołęckiego, gminy Kadzidło, w obrębie podregionu NUTS2 ostrołęcko-siedleckiego (PL122). Ostoja położona jest w granicach dawnej Puszczy Zielonej i obejmuje jeden z lepiej zachowanych kompleksów bagiennych na Kurpiach, które współwystępowały tu wraz z zadrzewionymi pasami wydmyowymi. Torfowisko Karaska jest jednym z największych w kraju torfowisk wysokich typu kontynentalnego i jednocześnie największym takim torfowiskiem na terenie Nizin Środkowopolskich. Według podziału geobotanicznego (Matuszkiewicz, 2008) ostoja zlokalizowana jest w Dziale Mazowiecko-Poleskim, Poddziale Mazowieckim, Krainie Północnomazowiecko-Kurpiowskiej, Podkrainie Kurpiowskiej, Okręgu Zielonej Puszczy Kurpiowskiej, Podokręgu Równiny Kurpiowskiej. Torfowisko Karaska i otaczające je bory bagienne zlokalizowane są w obrębie rozległej misy wytopiskowej, położonej między dwoma wałami wydmyowymi. Powierzchnia torfowiska znajduje się około 8 m powyżej

poziomu sąsiadujących dolin rzecznych (Rozogi i Omulwi). W centralnej części niecki teren jest lekko wyniesiony – średnio 2-3 m powyżej granicy zerowej złoża torfu, najsilniej zaś wypłaszcza się w kierunku północno-wschodnim. Deniwelacje terenu w granicach ostoi osiągają nie więcej niż 4 m. Wytarczające granice niecki wały wydmore wznoszą się od 15 do 17 m ponad powierzchnię torfowiska.

Obszar położony jest w południowej części sandru mazurskiego, którego piaszczyste pokrywy uformowały się w schyłkowym okresie zlodowacenia północnopolskiego (koniec plejstocenu), na szlakach odpływu wód fluwioglacjalnych. Kotlinowate zagłębienie, w którym usytuowany jest sandr wykazuje przedplejstocieńskie założenia, odpowiadając strukturalnej niecce ukształtowanej w stropie warstw utworów trzeciorzędowych. Torfowisko powstało w bezodpływowej niecce na skutek wytopienia się tutaj na przełomie plejstocenu i holocenu lodów konserwujących wcześniej obniżenie potoku sandrowego. Zagłębienie od południowego-wschodu zablokowane było gliniastymi ostańcami morenowymi, co umożliwiło powstanie zamkniętego zbiornika wodnego. Utworzone w ten sposób jezioro z czasem uległo wypłyceciu, wypełniając się najpierw gytą, a następnie torfem. Początkowo rozwinęło się tu torfowisko o topogenicznym typie zasilania. W miarę wzrostu złoża torfowego dominującą rolę zaczęły odgrywać wody opadowe, prowadząc do oligotrofizacji siedliska.

Podłoże mineralne torfowiska stanowią piaski sandrowe (głównie drobnoziarniste), miąższości rzędu 9-16 m, podścielane nieprzepuszczalnymi lub słaboprzepuszczalnymi glinami zwałowymi, ilami i mułkami zastoiskowymi (pochodzenia plejstocieńskiego). Miąższość osadów organicznych położonych na piaskach waha się między 0,75 m a 8 m. Najniżej zalegają osady jeziorne tworzone przez gytie (glonowo-ilastą, glonową, glonowo-wapienną). Na nich akumulowały się torfy mechowiskowe (niskie) i przejściowe, następnie torfy wysokie wełniankowo-mszarne i w ostatniej fazie (na ogół słabo rozłożone) torfy sfagnowo-kępowe. Ostatecznie złoża torfowiska Karaska przybrało postać wydłużonej kopuły wyniesionej o ok. 3 m ponad poziom obrzeża torfowiska. Najsilniej wyniesiona część torfowiska nie przetrwała do obecnych czasów – od lat 50-tych XX w. podlegała przemysłowej eksploatacji. Fragment współczesnego torfowiska znajdujący się w granicach obszaru Natura 2000 nadal podlega procesom torfotwórczym, jednak w efekcie przesuszenia na dużej części terenu są one zaburzone.

4.2. Jakość i znaczenie

W obszarze PLH140046 zinwentaryzowano 6 siedlisk przyrodniczych (5 jako przedmiot ochrony) z załącznika I Dyrektywy siedliskowej i 2 gatunki nieistotne dla ochrony (kumaka nizinnej i bobra) z załącznika II tej Dyrektywy.

7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe)

Zgodnie z badaniami przeprowadzonymi na potrzeby sporządzenia dokumentacji do planu zadań ochronnych siedlisko to występuje w 7 płatach. Największy płat siedliska wykształcił się w centralnej części dawnego, bezleśnego torfowiska, w najmniej drenowanej przez rowy melioracyjne części obniżenia.

Pozostałe płaty zlokalizowane są w sąsiedztwie płatów torfowiska przejściowego lub silniej zarastających płatów torfowiska wysokiego. Poza tym, jeden płat wykształcił się w potorfii. Płaty budowane są przede wszystkim przez wełniankę pochwowatą *Eriophorum vaginatum* i torfowce (z dominacją torfowca kończystego *Sphagnum fallax*), tworzące mszar o słabo zaznaczającej się strukturze kępkowo-dolinkowej (częściej kępki budowane są przez wełniankę pochwowatą *Eriophorum vaginatum* lub wrzos *Calluna vulgaris*). Płaty charakteryzują się niewielkim stopniem zarastania. Na siedlisko wkracza głównie sosna zwyczajna *Pinus sylvestris* i brzoza brodawkowata *Betula pendula*, miejscami krzewinki (bagno zwyczajne *Ledum palustre*, borówka bagienna *Vaccinium uliginosum* i wrzos *Calluna vulgaris*).

Biorąc powyższe pod uwagę, stopień reprezentatywności oceniono jako dobry – B, zaś stan zachowania siedliska oceniono jako średni – C - na ocenę wpłynął fakt silnego zarastania siedliska. Powierzchnia siedliska nie przekracza 2 % ogólnej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska przyrodniczego w obrębie kraju, w związku z czym względną powierzchnię siedliska oceniono na poziomie C. Ocenę ogólną określono metodą najlepszej oceny eksperckiej i nadano jej wartość – C

Przeprowadzone w 2015 r. badania związane z przygotowaniem dokumentacji do planu ochrony rezerwatu przyrody Torfowisko Karska wykazały 198,35 ha tego siedliska na terenie obszaru Natura 2000. W związku z powyższym niezbędna jest ponowna weryfikacja terenowa, która jednoznacznie określi powierzchnię siedliska. Z tego względu do czasu ponownej weryfikacji pokrycia siedliskiem w obszarze, odstępuje się od zmiany danych SDF.

7120 Torfowiska wysokie zdegradowane, lecz zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji

Siedlisko występuje w 13 płatach. Płaty rozwinęły się przede wszystkim wokół centralnej części dawnego, bezleśnego torfowiska. Siedlisko z reguły otacza lepiej zachowane płaty siedlisk 7110, 7120 oraz 7140. Płaty budowane są przede wszystkim przez welniankę pochwowatą *Eriophorum vaginatum*, bagno zwyczajne *Ledum palustre*, torfowca kończystego *Sphagnum fallax*. Charakteryzuje się znacznym, w stosunku do reszty dawnego bezleśnego torfowiska, stopniem zarastania. Wkraczające drzewa to przede wszystkim brzoza brodawkowata *Betula pendula*, w niewielkim stopniu sosna zwyczajna *Pinus sylvestris*, miejscami także brzoza omszona *Betula pubescens*. Krzewinki pojawiają się mniej licznie, głównie są to: bagno zwyczajne *Ledum palustre* i borówka bagienna *Vaccinium uliginosum*, rzadziej wrzos *Calluna vulgaris*. Słabiej zachowane płaty charakteryzują się brakiem lub niewielkim udziałem torfowców. Kępową strukturę lepiej zachowanych fragmentów tworzy głównie welnianka pochwowata *Eriophorum vaginatum*, na pozostałych płatach struktura kępkowa nie wyróżnia się. Miejscami zbiorowiska mają charakter zarastających wilgotnych wrzosowisk.

Biorąc powyższe pod uwagę, stopień reprezentatywności oceniono jako dobry – B, zaś stan zachowania siedliska oceniono jako dobry – B - na ocenę wpłynął fakt stosunkowo dobrze zachowanej struktury i funkcji charakteryzujących tego typu siedliska. Powierzchnia siedliska nie przekracza 2 % ogólnej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska przyrodniczego w obrębie kraju, w związku z czym względną powierzchnię siedliska oceniono na poziomie C. Ocenę ogólną określono metodą najlepszej oceny eksperckiej i nadano jej wartość – C

Przeprowadzone w 2015 r. badania związane z przygotowaniem dokumentacji do planu ochrony rezerwatu przyrody Torfowisko Karska wykazały 76,15 ha tego siedliska na terenie obszaru Natura 2000. W związku z powyższym niezbędna jest ponowna weryfikacja terenowa, która jednoznacznie określi powierzchnię siedliska. Z tego względu do czasu ponownej weryfikacji pokrycia siedliskiem w obszarze, odstępuje się od zmiany danych SDF.

7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria-Caricetea*)

Siedlisko występuje w 2 płatach. Największy i jednocześnie najlepiej zachowany płat siedliska rozwinął się w obniżeniu terenu w północno-wschodniej części obszaru Natura 2000, w sąsiedztwie rozległego, zarastającego torfowiska wysokiego, niedaleko koryta uregulowanej rzeki Piasecznicy oraz przylegających do niej łąk. Drugi płat wykształcił się w obniżeniu pochodzenia antropogenicznego, w sąsiedztwie zdegradowanego torfowiska wysokiego. Płaty budowane są głównie przez turzycę dzióbkowatą *Carex rostrata* (w przypadku lepiej zachowanego płatu), welniankę wąskolistną *Eriophorum angustifolium* oraz torfowca kończystego *Sphagnum fallax*. W przeciwieństwie do silnie zarastającego wierzbą szarą *Salix cinerea* płatu wykształconego w potorfii, większy płat ma bardziej jednolity, otwarty charakter (postać dobrze rozwiniętego mszaru torfowcowego z luźnym łanem turzyc z wkraczającą tylko w niewielkim stopniu sosną zwyczajną *Pinus sylvestris* i brzozą omszoną *Betula pubescens*). W przeważającej części płaty siedliska są dobrze wykształcone i nie podlegają zarastaniu. Dodatkowej wartości nadają im występujące tu rzadkie i chronione gatunki: turzyca strunowa *Carex chorrodorhiza* i bagienna *C. limosa* oraz rosziczka okrągłolistna *Drosera rotundifolia* (ze względu na liczne występowanie w ostoi uznano je za istotne dla całego obszaru). Stopień reprezentatywności siedliska, ze względu na budujące je typowe zbiorowiska roślinne (*Caricetum rostratae*, *Eriophoro angustifolii-Sphagnetum recurvi*) określony został jako doskonały (ocena „A”). Stan zachowania siedliska oceniony został natomiast na dobry („B”) – w związku z niewielkim stopniem przekształcenia jego struktury (zarastanie jedynie na części powierzchni). Powierzchnia siedliska nie przekracza 2 % ogólnej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska przyrodniczego w obrębie kraju, w związku z czym względną powierzchnię siedliska oceniono na poziomie C. Ocenę ogólną określono metodą najlepszej oceny eksperckiej i nadano jej wartość – B.

Przeprowadzone w 2015 r. badania związane z przygotowaniem dokumentacji do planu ochrony rezerwatu przyrody Torfowisko Karska wykazały 25,85 ha tego siedliska na terenie obszaru Natura 2000. W związku z powyższym niezbędna jest ponowna weryfikacja terenowa, która jednoznacznie określi powierzchnię siedliska. Z tego względu do czasu ponownej weryfikacji pokrycia siedliskiem w obszarze, odstępuje się od zmiany danych SDF.

91D0 Bory i lasy bagiennie (*Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi-Pinetum*, *Pino mugo-Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii-Piceetum* i brzozowo-sosnowe bagiennie lasy borealne)

Siedlisko występuje w 2 płatach. Płaty wykształciły się na obrzeżu niegdyś bezleśnego torfowiska wysokiego, w sąsiedztwie płatów zdegradowanego torfowiska wysokiego, borów świeżych oraz obszaru intensywnego, komercyjnego wydobywania torfu. Drzewostan jest dość luźny, budowany przez sosnę i brzozy (głównie brzoza brodawkowata *Betula pendula*). W poszyciu dominują krzewinki – bagno zwyczajne *Ledum palustre*,

borówka bagienna *Vaccinium uliginosum* oraz w słabiej zachowanych płatach borówka czarna *Vaccinium myrtillus* (miejscami bardzo obficie). Warstwa mszysta tworzona jest zarówno przez torfowce (głównie torfowiec kończysty *Sphagnum fallax*), jak i mchy brunatne charakterystyczne dla klasy *Vaccinio-Picetea*. W zależności od stopnia przesuszenia płatu udział torfowców jest różny – na najslabiej zachowanych fragmentach występują one nielicznie lub wcale. Uwodnienie płatów jest właściwe tylko na części powierzchni – w większości siedlisko jest przesuszone, o czym świadczą zachwiane stosunki ilościowe wśród gatunków dominujących w warstwie mszystej i zielnej (znacząca przewaga borówki czarnej *Vaccinium myrtillus*, brak lub niewielki udział torfowców). Ze względu na dość typowy charakter tworzących je zbiorowisk roślinnych i ich występowanie na większości powierzchni, stopień reprezentatywności siedliska określono tu na dobry („B”). Stan zachowania siedliska został oceniony jako średni lub zdegradowany C, co wynika ze stopnia zachowania struktury (III) i funkcji (II) oraz możliwości odtworzenia siedliska (III). Powierzchnia siedliska nie przekracza 2 % ogólnej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska przyrodniczego w obrębie kraju, w związku z czym względną powierzchnię siedliska oceniono na poziomie C. Ocenę ogólną określono metodą najlepszej oceny eksperckiej i nadano jej wartość – C

Przeprowadzone w 2015 r. badania związane z przygotowaniem dokumentacji do planu ochrony rezerwatu przyrody Torfowisko Karska wykazały 86,39 ha na terenie obszaru Natura 2000. W związku z powyższym niezbędna jest ponowna weryfikacja terenowa, która jednoznacznie określi powierzchnię siedliska. Z tego względu do czasu ponownej weryfikacji pokrycia siedliskiem w obszarze, odstępuje się od zmiany danych SDF.

6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*).

Przeprowadzone w 2015 r. badania związane z przygotowaniem dokumentacji do planu ochrony rezerwatu przyrody Torfowisko Karska wykazały 7,97 ha tego siedliska na terenie obszaru Natura 2000.

Przeprowadzone w 2012 r. badania do planu zadań ochronnych nie wykazały występowania tego siedliska w obszarze. W związku z powyższym niezbędna jest ponowna weryfikacja terenowa, która jednoznacznie określi powierzchnię siedliska i możliwość pozostawienia go jako przedmiotu ochrony obszaru Natura 2000. Z tego względu do czasu ponownej weryfikacji pokrycia siedliskiem w obszarze, odstępuje się od zmiany danych SDF.

Oceny siedlisk przyrodniczych dokonano na podstawie badań terenowych i ekspertyz przyrodniczych do planu zadań ochronnych i planu ochrony rezerwatu przyrody [1,2].

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	C01.03		o
H	J02.01		o
M	J01.02		b
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	K02		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1) Stachowiak M, 2012, Dokumentacja „Projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Bory bagienne i torfowiska Karaska PLH140046 w województwie mazowieckim”. 2) Krameko Sp. z o.o., 2015, Dokumentacja do projektu planu ochrony Rezerwatu przyrody „Torfowisko Karaska”, Kraków.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

[Powrót](#)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL02	71.5				

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Torfowisko Karaska	*	71.5

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

[Powrót](#)

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Warszawie
Adres:	Polska Henryka Sienkiewicza 3 00-015 Warszawa
Adres e-mail:	sekretariat@warszawa.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒ Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 17 maja 2018 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody Torfowisko
---	--

Karaska

Link: <https://edziennik.mazowieckie.pl/legalact/2018/5431/>

☐ Nie, ale jest w przygotowaniu

☐ Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH140046

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)